

håndtere de daglige problemer med forkerte adresseangivelser i relation til CPR-loven. Ændringsforslaget skal således sikre en balance mellem legitime kontrolhensyn på den ene side og beskyttelsen af den enkelte borgers privatliv og personlige integritet – og dermed af retssikkerheden – på den anden side.

Offentlige myndigheders pligt til at bidrage til oplysning om en persons rette bopæl reguleres af forvaltningsloven. Efter forvaltningslovens § 28, stk. 3, har offentlige myndigheder, som er omfattet af forvaltningsloven, pligt til at give kommunen oplysninger, der er væsentlige for, at kommunen kan træffe afgørelse i en bopælssag, når disse oplysninger ikke vedrører rent private forhold, dvs. afslører særligt følsomme oplysninger i forbindelse med pågældendes privatliv.

Efter § 28, stk. 1, i forvaltningsloven må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, ikke videregives til anden forvaltningsmyndighed.

De oplysninger, der kan belyse en bopælssag, kan bl.a. være oplysning om, hvilken adresse den pågældende har oplyst at bo på til andre af kommunens forvaltninger, f.eks. socialforvaltning og skattevæsen, eller andre offentlige myndigheder. Oplysninger tilvejebragt i f.eks. sociale sager med hjemmel i § 12 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vil også i en del tilfælde kunne benyttes til belysning af en persons bopælsforhold og dermed lægges til grund for registrering af korrekt adresse i CPR. Det skal understreges, at kontrol af oplysninger af betydning på andre områder end folkeregistreringsområdet må ske på grundlag af regler i lovgivningen inden for det respektive forvaltningsområde.

Kommunens forsyningsafdeling kan endvidere ofte give oplysning om regningsadresse og om forbrug af f.eks. el, gas, vand og varme. Oplysning om boligens størrelse, indretning og kvalitet set i forhold til antallet af beboere er også væsentlige oplysninger i bopælssager.

Endelig kan oplysning om en borgers eventuelle anmeldelse af midlertidig eller vedvarende adresseændring til Post Danmark være et værdifuldt bidrag til belysning af en borgers rette bopæl i en konkret bopælssag. Post Danmark er

imidlertid ikke omfattet af forvaltningsloven. Derfor medtages Post Danmark udtrykkeligt i ændringsforslaget til § 10, stk. 2, nr. 3, det vil sige, at Post Danmark altid vil have en pligt til – på begæring – at udlevere oplysning om den adresse, som personen har oplyst til Post Danmark, også når den pågældende har bedt om adressebeskyttelse over for Post Danmark.

Private har kun pligt til at bidrage med oplysninger i bopælssager, i det omfang dette er fastlagt ved lov eller bestemmelser fastsat med hjemmel i lovgivningen. En sådan oplysningspligt har hidtil kun omfattet den flyttende selv samt hus- og logiværter, jf. §§ 5 og 6 i den gældende folkeregistreringslov og folkeregistreringsbekendtgørelsens § 15. Denne oplysningspligt for den pågældende selv samt for hus- og logiværter opretholdes, jf. ændringsforslaget til § 10, stk. 2, nr. 1 og 2.

De oplysninger, der kan belyse en bopælssag, kan bl.a. være oplysninger om, hvilken adresse den pågældende har oplyst til andre at bo på. Det gælder oplysninger om den adresse, som den pågældende har opgivet over for private tele- og forsyningsvirksomheder, arbejdsløhedskasser, fagforeninger og pengeinstitutter. Det samlede forbrug af el, vand, varme, gas samt telefon for en bestemt periode kan også tjene til at belyse sagen. Tilsvarende vil gælde oplysninger fra boligselskaber og -foreninger om, hvem der står på lejekontrakten, og om dennes eventuelle bestemmelser om det maksimalt tilladte antal beboere i lejemålet.

Dette er baggrunden for, at der foreslås oplysningspligt i bopælssager for private tele- og forsyningselskaber, private boligselskaber og -foreninger, arbejdsløhedskasser, fagforeninger og pengeinstitutter, jf. ændringsforslaget til § 10, stk. 2, nr. 3.

Bestemmelsen i det nu foreslåede stk. 2 giver derimod ikke private personer, f.eks. den pågældendes naboer, oplysningspligt i bopælssager, og de kan derfor heller ikke straffes for unkladelse af at afgive sådanne oplysninger.

Der er straf for de i § 10, stk. 2, nævnte private m.v. for unkladelse af at afgive oplysninger – for logiværter tillige for at afgive urigtige oplysninger, jf. § 57, stk. 1, nr. 5, men der kan ikke – som oprindeligt foreslået – optages forhør i retten, jf. retsplejelovens § 1018.

Bestemmelsen om oplysningspligt skal administreres med respekt for det forbud mod »sel-